

Konstnärernas Riksorganisation.

Till:
Kulturdepartementet
ku.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia: ku.kkm@regeringskansliet.se

Diarienum: Ku2023/01093

Datum: 2024-03-27

Konstnärernas Riksorganisationens yttrande över Kultursamverkansutredningens betänkande (SOU 2023:58)

Vi i Konstnärernas Riksorganisation avger härmed våra synpunkter på Kultursamverkansutredningens betänkande: *Kultursamhället – utvecklad samverkan mellan stat, region och kommun* (SOU 2023:58). Konstnärernas Riksorganisation är en yrkesorganisation som företräder 3 500 professionella bildkonstnärer, konsthantverkare och formgivare i Sverige. Vi arbetar för konstnärlig frihet och goda villkor för bild- och formkonstnärer, sluter avtal för våra medlemmars räkning och företräder dem i kulturpolitiska sammanhang och det offentliga samtalet.

Som en av 14 medlemsorganisationer i KLYS, Konstnärliga och Litterära Yrkesutövares Samarbetsnämnd, har Konstnärernas Riksorganisation deltagit i och står bakom det yttrande över remissen på betänkandet som lämnats in av KLYS och som inte berörs nedan.

Övergripande kommentarer

Vi har länge välkomnat en utredning av kultursamverkansmodellen som kan föreslå lösningar för en mer balanserad finansiering mellan de sju konst- och kulturområden som regionerna, enligt dagens förordning (2010:2012) om fördelning av vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet, skall främja en god tillgång till. Utredningen föreslår dessvärre inga sådana förändringar varvid området för professionell bild och form riskerar att förbli ett underfinansierat område i kultursamverkansmodellen.

Eftersom utredningsdirektivet (Dir. 2022:103) säger att alla förslag som utredaren lämnar om de statligt stödda områdena ska vara finansierade inom befintliga ramar (Dir. s. 10) så ser vi en risk för att flera av utredningens förslag, som till exempel att kommunerna och gestaltad livsmiljö skall bli en del av modellen, innebär att de konst- och kulturområden som redan har en svag finansiering fortsätter att utarmas.

Vi saknar också i utredningen konkreta förslag för att förbättra konstnärernas villkor. Det är nu i stora drag en utredning om hur de olika politiska nivåerna skall samverka.

Våra viktigaste synpunkter sammanfattade i punktform

- Det måste tillföras mer medel till bild- och formområdet i modellen för att regionerna skall kunna tillhandahålla bild- och formkonst för sina invånare enligt den nuvarande förordningen (2010:2012).
- Dagens snedfördelning av medel mellan de olika konstområdena som ges statsbidrag i modellen måste åtgärdas innan nya kulturområden kan komma in i modellen.
- Vi anser att det bör införas i regleringen att verksamheter som erhåller statsbidrag skall verka för goda villkor för de professionella kulturskaparna (se 9.1).
- Den föreslagna regleringen bör ange, liksom den nuvarande, att ändamålet med fördelningen av statsbidraget är att det ska bidra till att de nationella kulturpolitiska målen uppnås samt ge ökade möjligheter till regionala prioriteringar och variationer (se 9.1).
- I ändamål för den nya lagen (2§) anges att "Samverkan ska främja allas möjlighet till kulturupplevelser, bildning och att utveckla sina skapande förmågor samt bidra till konstnärlig kvalitet och förnyelse". Regioner och kommuner anges dock bara ha ansvar för att "främja en god tillgång till kulturverksamhet för länets invånare" (Jfr 6 och 8 §§ i utredningens lagförslag). Det innebär att ändamålskravet att bidra till konstnärlig kvalitet och förnyelse inte blir mer än lagtext. Vi anser att regioner och kommuner också skall ansvara för konstnärlig kvalitet och förnyelse (se 9.1).
- Det är ytterst problematiskt att det saknas en definition av vad som avses med "samverkan". Det skapar en olycklig rättsosäkerhet då "samverkan" kommer att tolkas väldigt olika, allt ifrån att man "samverkar" bara genom att ta fram en samverkansplan och ta emot statsbidrag till att egna satsningar och åtaganden ska göras för att uppfylla kravet på samverkan (se 9.1).
- Med övergång till en kultursamverkansplan som enbart är en *beskrivning* av den verksamhet som ska genomföras med statsbidraget faller det åtagande som finns för nuvarande kulturplaner att följa de kulturpolitiska målen. Att kultursamverkan härutöver kan breddas till "ny verksamhet" utan tydliga krav på att verksamheten knyts till kulturpolitiska mål, gör kraven för att erhålla statsbidrag ytterst otydliga (se 9.1).
- Vi tillstyrker förslaget att de statsbidrag som i dag går till det fria kulturlivets aktörer från till exempel Statens kulturråd bör göra det även framgent istället för att sådana medel fördelas av regioner och kommuner (se 9.1).
- När det gäller kommunernas roll i kultursamverkansmodellen ser vi det som mycket angeläget att fler kommunala konsthallar och andra relevanta aktörer och verksamheter inom bild och form inkluderas i kultursamverkansmodellen och att mer medel skjuts till för skäliga ersättningar till professionella konstnärer (se 9.1).

- Förslaget att statsbidrag ska fördelas på ett sådant sätt att den konstnärliga friheten respekteras tillstyrkes. Detta är ett av de viktigaste förslagen från utredningen. Viktigt är dock att "konstnärlig frihet" definieras i enlighet med de konventionsåtaganden Sverige gjort, och därmed inkluderar krav på såväl yttrandefrihet och skälig ersättning (se 9.2).
- Vi avstyrker med bestämdhet förslaget att öppna upp för "annan kulturverksamhet" i den samverkansmodell som föreslås (förslag till förordning 5 §, s 18) (se 9.3).
- Vi ser i utredningens förslag till kultursamverkansplaner en risk för en kultursamverkansmodell med minskad transparens och krav på statsbidragets användning då kulturplaner ersätts med samverkansplaner och fördelning av statsbidrag enligt nyckeltal. Vi anser att det är viktigt att staten även fortsatt har en roll som en samordnande och uppföljande instans på årlig basis (se 9.4).
- Vi tillstyrker lagförslagets krav (4 §) att samverkansplanerna ska tas fram "i samråd med det fria kulturlivet och de professionella kulturskaparna i länet" (se 9.5).
- Vi anser att det är ett misstag att dialogerna på myndighetsnivå begränsas till att utgå från samverkansplanernas utvecklingsförslag (se 9.5).
- Vi anser att gestaltad livsmiljö bör stödjas på annat sätt än genom kultursamverkansmodellen (se 10).
- Vi instämmer med utredaren i att en betydelsefull kulturpolitisk insats av staten vore att sätta större press på att enprocentsregeln verkligen följs (se 10).

Bild- och formkonsten i kultursamverkansmodellen

Professionell bild- och formkonst tillkom som ett eget konstområde i kultursamverkansmodellen först år 2018. Utredningen hänvisar till Kulturrådets statistik för 2021 som visar att bara 1,3% av fördelningen till verksamheter i modellen från stat, regioner och kommuner går till området professionell bild- och formkonst (s. 81), och att 21 verksamheter inom konstområdet professionell bild- och formkonst erhåller stöd genom kultursamverkansmodellen. Det rör sig bland annat om regionernas konstenheter, konsthallar för visning av samtidskonst, konstkonsulenter och resurscentrum för yrkesverksamma konstnärer. Visserligen redovisar Kulturrådet viss bild- och formverksamhet inom museiområdet, men det är ändå tydligt att medlen till de olika konst- och kulturområdena är mycket ojämt fördelade. 87% av medlen som fördelas via modellen går till teater, dans och musik samt museer och kulturmiljö. Bild och form och fyra andra områden delar på 6,5% av medlen. Resterande går till konstområdesövergripande verksamheter.¹

¹ Kulturrådet, *Rapport: Kultursamverkansmodellen 2021*.

- Det måste tillföras medel till bild- och formområdet i modellen för att regionerna skall kunna främja en god tillgång på bild- och formkonst för sina invånare enligt *Förordning (2010:2012) om fördelning av vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet*, och att de nationella kulturpolitiska målen skall kunna uppfyllas. Den nuvarande snedfördelning av medel mellan de olika konstområdena måste åtgärdas innan nya områden kommer in i modellen. Denna position färgar många av våra synpunkter i detta remissvar.

Bild och formkonstnärernas villkor

Utredning efter utredning konstaterar att bild och form är ett eftersatt och underfinansierat område i kultursverige. En undersökning från Konstnärsnämnden 2016 visade att den sammanräknade medianinkomsten före skatt för bildkonstnärer bara var 13 100 kr i månaden inklusive sidjobb.² Konstnärer är i hög grad egna företagare och till skillnad från flera andra konstområden finns inga möjligheter till anställningar med kollektivavtal. Konstnärerna tvingas alltför ofta acceptera dåliga avtalsvillkor för att få möjlighet att visa sina verk för en publik.

Ett viktigt avtal för våra medlemmar är avtalet för medverkans- och utställningserättning, också kallat MU-avtalet, som vi och andra bildskaparorganisationer har slutit med svenska staten. MU-avtalet är bindande för statliga arrangörer men den reviderade versionen, som trädde i kraft den 1 januari 2024, tydliggör att avtalet också avser att etablera en god branschpraxis avseende villkor och ersättningar till upphovs personer för utställning av verk också för andra arrangörer än statliga.

Det är oerhört viktigt att det offentliga agerar förebildligt när det gäller arvoderingar. Tyvärr får konstnärer som ställer ut i kommunal eller regional regi alltför ofta oskäligt låga eller inga ersättningar alls. Detta är oacceptabelt. En av många åtgärder för att komma tillrätta med detta är att det tillförs medel även i kultursamverkansmodellen som öronmärks för skäliga ersättningar till konstnärer som tar uppdrag av offentliga arrangörer och andra aktörer som finansieras med offentliga medel.

² Konstnärsnämnden, *Konstnärernas demografi, inkomster och sociala villkor*, 2016.

9 Samverkansformer

9.1 Ett vidgat system för kultursamverkan

Utredaren föreslår en lag om samverkan mellan stat, region och kommun på kulturområdet som ersätter lagen (2010:1919) om fördelning av vissa statsbidrag till regional kulturverksamhet.

- Det är ytterst problematiskt att det saknas en definition av vad som avses med "samverkan" då den huvudsakliga ändringen som föreslås är att statsbidragen ska knytas till samverkanskrav. Det skapar en olycklig rättsosäkerhet då "samverkan" kommer att tolkas väldigt olika, allt ifrån att man "samverkar" bara genom att ta fram en samverkansplan och ta emot statsbidrag till att egna satsningar och åtaganden ska göras för att uppfylla kravet på samverkan.

I den nya lagen anges i 2 § att syftet med samverkan på kulturområdet är att, med respekt för lokala prioriteringar, bidra till ett rikt och varierat kulturliv i hela landet som ger alla möjligheter till kulturupplevelser, bildning och att utveckla sina skapande förmågor samt bidra till konstnärlig kvalitet och förnyelse.

- Tyvärr utelämnar utredningen viktiga delar av de kulturpolitiska målen i sitt förslag till ny lag för kultursamverkan. Här saknas till exempel den paragraf som säger att "Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft med yttrandefriheten som grund".

I den nya lagen i 2 § anges också att "Samverkan ska främja allas möjlighet till kulturupplevelser, bildning och att utveckla sina skapande förmågor samt bidra till konstnärlig kvalitet och förnyelse". Regioner och kommuner anges dock bara ha ansvar för att "främja en god tillgång till kulturverksamhet för länets invånare." (Jfr 6 och 8 §§ i utredningens lagförslag).

- Detta innebär att ändamålskravet att bidra till konstnärlig kvalitet och förnyelse inte blir mer än lagtext. Vi anser att regioner och kommuner också skall ansvara för konstnärlig kvalitet och förnyelse.

Vi saknar också föreskrifter i lagförslaget att det allmänna skall verka för goda villkor för de professionella kulturskaparna och agera förebildligt. Detta är också i enlighet med de nationella kulturpolitiska målen så som de förtydligas i regeringens proposition *Tid för kultur* (SOU 2009/10:3, s. 30). "Det är kulturpolitikens uppgift att bidra till att det finns ekonomiska och andra förutsättningar för den skapande verksamhet som inte annars skulle komma till uttryck – inte minst när det gäller förnyelse och utveckling av kulturen. En del i detta är att verka för goda villkor för de professionella kulturskaparnas konstnärliga arbete".

- Lagförslaget utelämnar det faktum att även det som i §2 kan beskrivas som kulturell välfärd också inkluderar ett krav på goda villkor för kulturskapare och konstnärer, inte bara medborgarens rätt till kultur.

- Den föreslagna regleringen bör ange, liksom den nuvarande, att ändamålet med fördelningen av statsbidraget är att det ska bidra till att de nationella kulturpolitiska målen uppnås samt ge ökade möjligheter till regionala prioriteringar och variationer.
- Vi anser att det bör införas i regleringen att verksamheter som erhåller statsbidrag skall verka för goda villkor för de professionella kulturskaparna.

Kommunernas roll

Utredarens förslag innehåller en ny roll för kommunerna: ”Den föreslagna lagen gör det möjligt både för regioner och kommuner att fördela statsbidrag. En kommun får fördela statsbidrag om den bistår regionen med de uppgifter som behövs för planen”.

Kommunerna tar ett stort ansvar när det gäller offentligt finansierade utställningsverksamheter i landet för samtidskonst. När Kulturrådet gjorde en översyn över ersättningar till konstnärer genom det så kallade MU-avtalet (se nedan) så kunde de bara identifiera 19 regionala utställningsarrangörer av samtidskonst, men hela 163 kommunala.³ Tyvärr har dock kommunala arrangörer sällan resurser att driva sina utställningsverksamheter på ett professionellt sätt. Kulturrådets översyn visar med tydlighet att många konstnärer inte får skäligt betalt, om de alls får betalt alls, när de ställer ut i kommunal regi. Det är oacceptabelt.

Kommunerna tar också ett stort ansvar för infrastrukturen inom bild- och form. Många kommuner är hyresvärd för kollektivverkstäder, konstnärsdrivna utställningsrum och ateljéföreningar och i flera kommuner kan yrkesverksamma konstnärer ansöka om ateljéstöd. Det är dock stora skillnader mellan stora och små kommuner. För små kommuner är regionernas kompetens och stöd mycket viktigt.

- När det gäller kommunernas roll i kultursamverkansmodellen ser vi det som mycket angeläget att fler kommunala konsthallar och andra relevanta aktörer och verksamheter inom bild- och form inkluderas i kultursamverkansmodellen och att mer medel skjuts till som är öronmärkta för skäliga ersättningar till professionella konstnärer.

Samverkansplanerna

Utredningen föreslår att de nuvarande kulturplanerna ersätts med samverkansplaner. I utredningens lagförslag anges i 3 § att en region måste upprätta en regional kultursamverkansplan för att få fördela statsbidrag till allmän kulturverksamhet.

- Det är ytterst problematiskt att det saknas en definition av vad som avses med ”samverkan” då den huvudsakliga ändringen som föreslås är att statsbidragen ska knytas till samverkanskrav. Det skapar en olycklig rättsosäkerhet då "samverkan" kommer att tolkas väldigt olika, allt ifrån att man "samverkar" bara genom att ta fram en samverkansplan och ta emot statsbidrag till att egna satsningar och åtaganden ska göras för att uppfylla kravet på samverkan.

³ Kulturrådet, *MU-avtalet – Uppföljning av avtalet om medverkans- och utställningsersättning*, 2021.

- Med övergången till en kultursamverkansplan som enbart är en *beskrivning* av den verksamhet som ska genomföras med statsbidraget faller det åtagande som finns för nuvarande kulturplaner att följa de kulturpolitiska målen. Att kultursamverkan härutöver kan breddas till “ny verksamhet” utan tydliga krav på att verksamheten knyts till kulturpolitiska mål, gör kraven för att erhålla statsbidrag ytterst otydliga.
- Vi anser att de nuvarande kulturplanerna ska finnas kvar men att de tydligare fokuserar mer på konkreta insatser. Kulturplanerna fyller en viktig funktion som styrande dokument för de institutioner och andra verksamheter som idag ges statsbidrag.
- Processen att ta fram kulturplanerna är en viktig möjlighet för lokala konstnärer och andra kulturskapare att bidra med expertkunskap och att påverka kulturpolitikens inriktning och för förvaltningarna att förankra strategiska beslut hos det lokala konstlivet. Det är ett viktigt arbete som riskerar att gå förlorat om kulturplanerna försvinner.

Det fria kulturlivet och kulturskaparna

- Vi tillstyrker utredningens förslag att de statsbidrag som i dag går till det fria kulturlivets aktörer från till exempel Statens kulturråd bör göra det även framgent istället för att sådana medel fördelas av regioner och kommuner.
- Vi tillstyrker förslaget ”att det i anslutning till bestämmelserna om kultursamverkansplaner i den nya lagen ska anges att samråd ska ske med det fria kulturlivet och de professionella kulturskaparna i länet i framtagandet av planerna”.

9.2 Villkor för fördelning av statsbidrag

Inför krav på konstnärlig frihet

I utredarens lagförslag anges i 10 § att ”Statsbidrag ska fördelas på ett sådant sätt att den konstnärliga friheten respekteras. En kommun eller region får endast fördela statsbidrag om kommunen eller regionen dokumenterar hur den konstnärliga friheten respekteras i bidragsgivningen”. (s. 17)

- Vi tillstyrker utredningens förslag, med den definition som anges nedan. Utredaren skriver (s.11): “om statsbidrag ska kunna fördelas utan detaljkrav eller omfattande uppföljning innebär detta också *att alla måste ta ansvar för att medlen används på ett ansvarsfullt sätt* [förf. kurs.]”. Tolkar man utredningens krav på att respektera konstnärlig frihet med utgångspunkt från den etablerade definitionen av konstnärlig frihet som angetts bl.a. av UNESCO så måste det tolkas som ett krav på att respektera bl.a konstnärlig yttrandefrihet och skälig ersättning för att erhålla statsbidrag.⁴

⁴ UNESCO, *Reshaping cultural policies: advancing creativity for development, 2005 Convention global report*, 2018; UNESCO, *1980 Recommendation concerning the Status of the Artist*.

Den definition som utredningen angett, att “med konstnärlig frihet avses att kulturellt skapande och kreativa processer ska fredas från politisk styrning”, måste i enlighet med Sveriges konventionsåtaganden, hänvisa till och inkludera också den etablerade tolkningen av Konstnärlig frihet. Detta är avgjort det viktigaste kravet för den som erhåller statsbidrag.

9.3 Breddad modell med ny anslagsstruktur

Utredningen föreslår som nästa steg för samverkan på kulturområdet att modellen byggs ut ytterligare. Dels genom att man öppnar upp för nya kulturområden och att man utvecklar den decentraliserade fördelningsmodellen där respektive nivå ingår i samverkan som jämställd part. Samtidigt konstateras att nya delar inte får ställas mot befintlig infrastruktur och att nya verksamheter måste integreras jämte det befintliga.

- För oss är det absolut avgörande att aktörerna i kultursamverkansmodellen kan garantera att bild- och formkonstnärer och andra kulturskapare får skäliga ersättningar och goda villkor när de anlitas av aktörer som ingår i modellen. Tyvärr hittar vi få formuleringar i utredningens förslag som ger oss någon förhoppning att något skulle ändras med den föreslagna modellen. Tvärtom ser vi risker att det professionella kulturlivet utarmas när fler ska dela på samma kaka.

Utredningen föreslår att de sju konst- och kulturområden som idag delar på statsbidraget bör finnas kvar, och att de medel som fördelas i dag ”i väsentliga delar” bör fortsätta gå till områdena för att säkra att de institutioner som nu erhåller medel kan fortsätta att drivas. Utredaren vill dock vidga bidragsgivningen genom att områdena beskrivs i mer allmänna termer och att medel uttryckligen sägs kunna fördelas även till ”andra kulturområden” som parterna kommer överens om. (s 219-220)

- Vi avstyrker med bestämdhet förslaget att öppna upp för ”annan kulturverksamhet” i den samverkansmodell som föreslås (förslag till förordning 5 §, s 18). Vi befarar att det leder till mindre bild- och formkonst och annan kultur i landet.
- Innan ytterligare reformer för en breddad anslagsstruktur genomförs måste existerande, underfinansierade områden i kultursamverkansmodellen stärkas. Det gäller inte minst bild- och formområdet. Exempel på sådana reformer som utredaren föreslår är fördelning enligt historiska nyckeltal, omfördelning av kommunbidrag som idag går till bland annat skapande skola och kulturskolan (s 220 och förslag till förordning 5 §, s 18).

9.4 Statens arbetsformer

Utredaren föreslår att staten ska främja samverkan och att berörda myndigheter ska fokusera på konkreta samverkansprojekt. De centrala statliga myndigheternas arbete,

inte minst Kulturrådets, riktas mer mot specifika samverkansinsatser än nationell samordning, uppföljning och samråd. Det löpande uppföljningsarbetet skall också inskränkas till ett minimum och kraft läggs i stället på samlade genomlysningar med längre periodicitet (s 226-228).

- Vi ser i utredningens förslag en risk för en kultursamverkansmodell med minskad transparens då kulturplaner försvinner och ersätts av samverkansplaner och fördelning av statsbidrag enligt nyckeltal. Vi anser att det är viktigt att staten även fortsatt har en roll som en samordnande och uppföljande instans på årlig basis.

9.5 Utvecklade dialogformer

- Vi tillstyrker lagförslagets krav (4 §) att samverkansplanerna ska tas fram ”i samråd med det fria kulturlivet och de professionella kulturskaparna i länet” (s. 16). Även om det fria kulturlivet idag inte omfattas av modellen så är de professionella kulturutövarnas kompetens och erfarenhet avgörande för en framgångsrik kultursamverkansmodell. Det innebär att det måste finnas konstnärer och representanter för konstnärsorganisationer i de dialoger och samråd som upprättas, till exempel i samband med att de föreslagna kultursamverkansplanerna tas fram och ändras.
- Vi anser att det är ett misstag att dialogerna på myndighetsnivå inskränks till att utgå från samverkansplanernas utvecklingsförslag som föreslås på sid 229. Det kulturella landskapet är föränderligt och även de verksamheter och formuleringar som ingår i dagens kulturplaner behöver vara föremål för granskning och utveckling, även på myndighetsnivå. Vi vill att konstnärer och representanter för konstnärsorganisationer deltar även i de dialoger som förs på myndighetsnivå.

10 Kultursamhällets reformbehov

Gestaltad livsmiljö

Gestaltad livsmiljö är ett intressant område för bild- och formkonstnärer. Den offentliga konsten har en given plats i planeringen av våra stadsrum och gemensamma livsmiljöer, och är idag ett av de vanligaste konstnärliga uttryck som medborgarna möter i sin vardag.

- Vi anser att gestaltad livsmiljö, som ett bredare område, skall stödjas på annat sätt än genom kultursamverkansmodellen. Gestaltad livsmiljö är ett komplext område som griper in i såväl samhällsplanering som stadsplanering och som delvis regleras av Plan- och bygglagen. Gestaltad livsmiljö bör snarare vara ett område för samhällsplanerande myndigheter att utveckla och stödja.

Enprocentsregeln

Utredningen lyfter enprocentsregeln som är en princip för finansiering av offentlig konst i samband med bygginvesteringar som anger att en viss procentsats av investeringen skall gå till offentlig konst (s. 246). Enprocentsregeln används av många regioner och kommuner och bidrar till att mycket offentlig konst skapas. Utredaren skriver att ”En av de mer betydelsefulla kulturpolitiska insatserna staten skulle kunna göra vore att sätta större press på att enprocentsregeln verkligen följs.”

- Vi instämmer i utredarens bedömning. Här kan staten agera förebildligt genom att se till att de statliga fastighetsbolagen tillämpar enprocentsregeln genom att skriva in detta i bolagens ägardirektiv och regleringsbrev. Vi vill också att fler regioner och kommuner skriver in i styrdokument att enprocentsregeln skall tillämpas.

Utredaren lyfter på sidan 247 de arkitekturpolicyer som många kommuner tagit fram.

- Vi vill uppmärksamma att många regioner och kommuner också beslutar om konstpolicyer som innehåller riktlinjer för till exempel hur kommunen skall finansiera, upphandla, genomföra och förvalta gestaltungsuppdrag och inköp av lös konst, och även kan innehålla uppgifter om hur enprocentsregeln skall användas. I Konstnärsnämndens undersökning om hur enprocentsregeln tillämpas i regioner och kommuner från 2020 så uppgav drygt 50% av de svarande regioner och kommuner att de hade en sådan policy.⁵

Sara Edström, riksordförande, Konstnärernas Riksorganisation

Eva Månsson, verksamhetschef, Konstnärernas Riksorganisation

Kontaktperson:
Jon Brunberg,
kulturpolitisk strateg och pressansvarig.
E-post: Jon.brunberg@kro.se
Telefon: 070-275 59 29

Konstnärernas Riksorganisation
Hornsgatan 103
117 28 Stockholm
E-post: kro@kro.se
Telefon: 08-54 54 20 80
Webb: www.kro.se

⁵ Konstnärsnämnden, 1% för konstnärlig gestaltning av offentlig miljö, 2020, s 40.